அம்மையைப் போற்றுவோம்

கொழும்பு கப்பித்தாவத்தையில்

கோவில்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும்

மகா இலட்சுமி

சகலகலாவல்லி மாலையும் அடங்கிய இஃது 1974 சரஸ்வதி பூசையின்போது விநியோகிக்கப்பட்டது.

சிக்கனத்தைக் கையாளாத 'தினபதி' விமர்சனம்

தொண்டைமண்டலம் மெய்கண்டார் ஆதீனம் குருமகா சந்நிதானம் சிலத்திரு. ஞானப்பிரகாச தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள், லீலா அச்சக அதிபரும் லீலா சித்திரக்கலண்டர் உற்பத்தியாளருமான திரு. சண்முகம் தம்பையா சின்னத்துரை ஜே. பி. அவர்கட்கு 'சிந்தனைச்சிற்பச்செல்வர்' என்ற பட்டத்தைச்சூட்டிக் கௌரவித்துள்ளார்கள்.

சுவாமிகள் இலங்கையில் பலருக்[illegible] [illegible]சித்தாரனை கௌரவப் பட்டங்களை [illegible]சிதமாக வாரிவழங்கியபோதி[illegible] [illegible] சின்னத்துரை அவர்க[illegible] [illegible]கியுள்ள இந்தப் பட்டம் [illegible]பிறுமதியும் முக்கியத்து[illegible] [illegible]ந்ததாகும். சைவத்தை [illegible]ழயும் சித்தாந்தத்தை [illegible]ர்புபடுத்திச்தான் சுவா[illegible] [illegible]பெரும்பாலும் பட்டங்களை வ[illegible] [illegible]துண்டு.

இதற்கு மாறுதலாக திரு. சின்னத்துரை அவர்களுக்குச் 'சிந்தனைச் சிற்பச்செல்வர்' என்ற புதுமைப் பட்டத்தைத் தேர்ந்து வழங்கியுள்ளார்கள். திரு. சின்னத்துரை அவர்கள் தயாரிக்கும் லீலா சித்திரக் கலண்டரைப் பார்வையிட்டபின்னரே அவருக்காக இப்பட்டத்தைச் சுவாமிகள் ஆழந்த ஆய்வின்பேரில் யாத்தெடுத்தார்கள்.

லீலா சித்திரக் கலண்டரைப் பார்த்து அதிசயித்து :

'சிந்தனைச்சிற்பச்செல்வர்'

ச. த. சின்னத்துரை

இவ்வளவு தகவல்களும, குறிப்புகளும், அருமையான படங்களும் அடங்கிய ஒரு சிறந்த சித்திரக் கலண்டரை சிந்தனையின் கருவூலத்தைத் நாம் இந்தியாவில்கூடக் கண்டதில்லை என்று சுவாமிகள் மிகவும் வியந்து கூறினாராம்.

அதன் பின்னரே அந்தக் கலண்டரை அமைத்த சிற்பியான திரு. சின்னத்துரை ஒரு சிந்தனைச் செல்வராக இருக்கவேண்டும் என்று மதிப்பிட்டு அதே உட்கருத்தைப்பொதிந்து, 'சிந்தனைச்சிற்பச் செல்வர் எஸ். ரி. சின்னத்துரை' என்று சுவாமிகள் அவரை அன்புடன் அழைத்து அவ்வாறே பட்டத்தினையும் சூட்டினார் என்று தெரிகிறது.

[illegible]னபதி - 5-7-72

லீலா பஞ்சாங்க கலண்டர் 'சிந்தனையின் கருவூலம்'

உ

ஓம் சக்தி, ஓம் சக்தி, ஓம் சக்தி

அரச போகங்களைத் துறந்து ஆண்டானுக்கு அடிமை பூண்டு பக்தி நெறி நின்று சிவமாகிய இன்ப நிலையை அடைந்த மணிவாசகப் பெருந்தகை தனக்கு இறவாத இன்பத்தை அருளிய இறைவனை எமக்குக் காட்டும்போது “ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையும் கடந்த இன்பமே என்னுடை அன்பே” எனக் காட்டுகிறார். இறைவன் இன்பமே வடிவானவன், உயிர்கள் அத்தனையும் இன்பத்தை அடை[illegible] வேண்டும் என்னும் பெரும் கருணை உள்ளவன். அக்கரு[illegible] யினால் அருளாகிய சக்தியை ஒரு கூறாக உடையவன்[illegible]

அருளாகிய சக்தியை நாம் அம்மையாக வழி[illegible]றோம். “வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் [illegible] உறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்” என்பது பொ[illegible] மொழி. வையத்துள் வாழ்வை வழமாக்க வேண்டிய[illegible] ‘வீரம்’ – ‘செல்வம்’ – ‘கல்வி.’ இவற்றை எமக்கு அளி[illegible]கும் சக்திகளை முறையே துர்க்கை, இலக்குமி, சரஸ்வதி, எனப் போற்றுகிறோம். நவராத்திரி காலத்தில் முதல் ஒன்பது நாட்களும் இந்த மூன்று சக்திகளின் அருளை வேண்டி விரதம் அனுஷ்டித்து விழா எடுக்கிறோம். பத்தாம் நாளாகிய விஜயதசமி நாளில் அறியாமையாகிய மகுடன் அன்னையின் அருளால் அழிந்தான் என வெற்றி விழாக் கொண்டாடுகிறோம்.

தேவியின் பல திருவுருவங்களை மூலமூர்த்தியாகக் கொண்டு கோவில்கள் எழுந்து வழிபடும் ஈழம் வீரம், செல்வம், கல்வி ஆகிய மூன்றையும் அருளும் துர்க்கை, இலக்குமி, சரஸ்வதி ஆகிய சக்திகளை மூலமாகக்கொண்டு தனிக்கோவில்களை அமைக்காதது பெரும் குறையாக இருந்தது. வீரத்தமிழன் வாழ்ந்த யாழ்ப்பாணத்தின் வடபால்

[illegible] கா
[illegible] கு

[illegible] ா
[illegible] ம்
[illegible] தி
[illegible] றி
[illegible] ல
[illegible] யி
[illegible] ழ்
[illegible] ல
[illegible] ா
[illegible] ந்
[illegible] ட
[illegible] ப
[illegible] ம்
[illegible]

கயாத்துறை ஆனந்தப் பிள்ளையாரைக் குலதெய்வமாக வழிபட்டு அவன் அருள்கொண்டு சமயச் சொற்பொழிவுகள் முதலிய சைவப் பணிகளைப் புரிபவர். அவருக்கு எமது நன்றி உரித்தாகுக.

இந்த நூலில் அவரால் தொகுத்துத் தரப்பட்ட துர்க்கை துதி, இலக்குமி துதி, சரஸ்வதி துதி முதலிய இடம்பெறுகின்றன. அவரால் எழுதப்பட்டு 1972-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 16-ம் நாளாகிய சரஸ்வதி பூசை தினத்தன்று 'தினகரன்' பத்திரிகையில் வெளிவந்த 'நவராத்திரி வழிபாடு' என்னும் கட்டுரையும் இடம்பெறுகின்றது. கட்டுரையில் உள்ள தத்துவங்களை உணர்ந்து சக்திகளைப் போற்றிப் பாடி உய்வோமாக.

கொழும்பு கப்பித்தாவத்தை ஸ்ரீ மகாலட்சுமியின் அருளும் கருணையும் பொங்குவதாக.

இங்ஙனம்

ச.த. சின்னத்துரை

ஓம் சக்தி, ஓம் சக்தி, ஓம் சக்தி!

ச. த. சின்னத்துரை ஜே.பி.
நியூ லீலா அச்சகம்,
33, சென். செபஸ்தியன் மேடு,
கொழும்பு-12.

துர்க்கை துதிகள்

ஓரெட் டிதழ்வட்டத் துள்ளாய சட்கோணம்
பாரித்த முக்கோண வட்டப் பராபரையே
வாரிப படுசஞ் சமுதாக்கும் வால்வளைக்கே
வேரிக் கரும்பேவித் தன்றிவினை மூலமே

தோன்று சராசரங்க ளெல்லாந் தொடர்விடா
தேன்ற சிவமயமா நின்னன்றி யில்லையால்
ஆன்ற விருப்பி னருந்துவன வின்றுமேல்
ஊன்று சுவையுளவோ நந்தா வொளிவிளக்கே

முச்செயலுங் காட்டி யவைபுரக்கு மூவரைத்தன்
இச்சையிற் காட்டி டவருளத்து மெட்டாயாத்
பச்சை யிளங்குதலைக் கிள்ளாய் பரையே நின்
விச்சையிவை யென்றால் விடுத்துரை வல்லாரார்

— புராணம்

எங்கு மெரியக் கிரிகள் பொடிபட வென்பகைஞர்
அங்கம் பிளந்திட விண்மண் கிழிந்திட வாரகெ ழுந்து
பொங்குங் கடல்கள் சுவறிடச் சூலத்தைப் போகவிட்டுச்
சிங்கத்தின் மீது வருவாள் வராகி சிவசக்தியே

சிவஞான போதகி செங்கைக் கபாலி திகம்பரிதத்
றவமாரு மெய்யன்பர்க் கேயிடர் சூழுந்தரியலரை
அவமானஞ் செய்யக் கணங்களையேவு மகாரியிங்கு
நவமாக வந்தெனைக் காக்குந் திரிபுர நாயகியே

திருச்சிற்றம்பலம்

இலக்குமி துதிகள்

கொழுதிசையளிமுரலுந் தாமரைமென்
பொகுட்டிலுறை கொள்கைபோல
மழையுறழுந் திருமேனி மணிவண்ண
னிதையமலர் வைகுமானே
முழுதுலகு மினிதீன்ற வருட்கொம்பே
கரகமலமுகிழ்ந் தெந்நாளுங்
கழிபெருங்கா தலிற்றொழுவோர் வினைதீர
வருள் கொழிக்குங் கமலக்கண்ணாய்.

கமலைதிரு மறுமார்பன் மனைக்கிழத்தி
செங்கமலக் கையாய் செய்ய
விமலைபசுங் கழைகுழைக்கும் வேனிலான்
றனையீன்ற விந்தைதூய
அமுதகும்ப மலர்க்கரத்தாய் பாற்கடலு
ளவதரித்தோ யன்பர் நெஞ்சத்
திமிரமகன் றிடவொளிருஞ் செழுஞ்சுடரே
யெனவணக்கஞ் செய்வாம் மன்னோ

– புராணம்

பொன்னரசி நாரணனார் தேவி, புகழரசி
மின்னுநவ ரத்தினம் போல் மேனி யழகுடையாள்
அன்னையவள் வையமெல்லாம் ஆதரிப்பாள் ஸ்ரீ தேவி
தன்னிரு பொற்றாளே சரண்புகுந்து வாழ்வோமே.

— பாரதியார்

திருச்சிற்றம்பலம்

சரஸ்வதி துதிகள்

ஆயகலைக ளறுபத்து நான்கினையு
மேய வுணர்விக்கு மென்னம்மை — தூய
வுருப் பளிங்கு போல்வாளென் னுள்ளத்தி னுள்ளே
யிருப்பளிங்கு வாரா திடர்

படிகநிறமும் பவளச்செவ் வாயுங்
கடிகமழ்பூந் தாமரைபோற் கையுந் — துடியிடையும்
அல்லும் பகலு மநவரத முந்துதித்தாற்
கல்லுஞ்சொல் லாதோ கவி — கம்பர்

வாணி கலைத் தெய்வம் மணிவாக் குதவிடுவாள்
ஆணிமுத்தைப் போலே அறிவுமுத்து மாலையினாள்
காணுகின்ற காட்சியாய்க் காண்பதெல்லாங் காட்டுவதாய்
மாணுயர்ந்து நிற்பாள் மலரடியே சூழ்வோமே.

— பாரதியார்

திருச்சிற்றம்பலம்

சகலகலாவல்லி மாலை

(தருமபுரம் குமரகுரு சுவாமிகள் அருளிச்செய்தது)

திருச்சிற்றம்பலம்

வெண்டா மரைக்கன்றி நின்பதந் தாங்க வென்
வெள்ளையுள்ளத்
தண்டா மரைக்குத் தகாது கொலோ சக
மேழு மளித்
துண்டா னுறங்க வொழித்தான் பித்தாக
வுண்டாக்கும் வண்ணம்
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே
சகலகலாவல்லியே

நாடும் பொருட்சுவை சொற்சுவை
தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள்வாய் பங்க
யாசனத்திற்
கூடும் பசும்பொற் கொடியே கனதனக்
குன்றுமைப்பாற்
காடுஞ் சுமக்கும் கரும்பே
சகல கலா வல்லியே

அளிக்குஞ் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளமுதார்த் துன்
னருட்கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொலோ வுளங்
கொண்டுதெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர் கவிமழை
சிந்தக்கண்டு
களிக்குங் கலாப மயிலே
சகலகலாவல்லியே.

தூக்கும் பனுவற்றுறை தோய்ந்த கல்வியுஞ்
சொற்சுவைதோய்
வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்வாய்
வடநூற்கடலும்
தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமும்
தொண்டர் செந்நாவினின்று
காக்குங் கருணைக் கடலே
சகலகலாவல்லியே.

பஞ்சப் பிதந்தரு செய்ய பொற்பாத
பங்கேருகமென்
நெஞ்சத் தடத் தலராத தென்னே
நெடுந் தாட் கமலத்
தஞ்சத் துவச முயர்த்தோன்
செந்நாவு மகமும் வெள்ளைக்
கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய்
சகலகலாவல்லியே

பண்ணும் பரதமுங், கல்வியுந்
தீஞ்சொற் பனுவலும் யான்
எண்ணும் பொழு தெளிதெய்த
நல்கா யெழுதாமறையும்
விண்ணும் புவியும் புனலுங் கனலும்
வெங்காலு மன்பர்
கண்ணுங் கருத்தும் நிறைந்தாய்
சகலகலாவல்லியே

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
பொருந்தும் பயனு மென்பாற்
கூட்டும்படி நின் கடைக்கணல்கா
யுளங் கொண்டு தொண்டர்
தீட்டுங் கலைத்தமிழ்த் தீம்பா லமுதந்
தெளிக்கும் வண்ணங்
காட்டும் வெள்ளோ திமப்பேடே
சகலகலாவல்லியே

சொல் விற்பனமு மவதானமுங்
கல்வி சொல்ல வல்ல
நல்வித்தையுந் தந்தடிமை கொள்வாய்
நளினா சனஞ்சேர்
செல்விக் கரிதென் றொரு காலமுஞ்
சிதையாமை நல்குங்
கல்விப் பெருஞ்செல்வப் பேறே
சகலகலாவல்லியே

சொற்கும் பொருட்கு முயிரா மெய்ஞ்
ஞானத்தின் றோற்றமென்ன
நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர் யார்நிலந்
தோய்புழைக்கை
நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோ டரசன்ன
நாண நடை
கற்கும் பதாம்புயத் தாளே
சகலகலாவல்லியே

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாகமேற்பட்ட
மன்னருமென்
பண்கண் டளவிற் பணியச்செய் வாய்படைப்
போன்முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்
டேனும் விளம்பிலுன்போற்
கண்கண்ட தெய்வ முளதோ
சகலகலாவல்லியே.

திருச்சிற்றம்பலம்

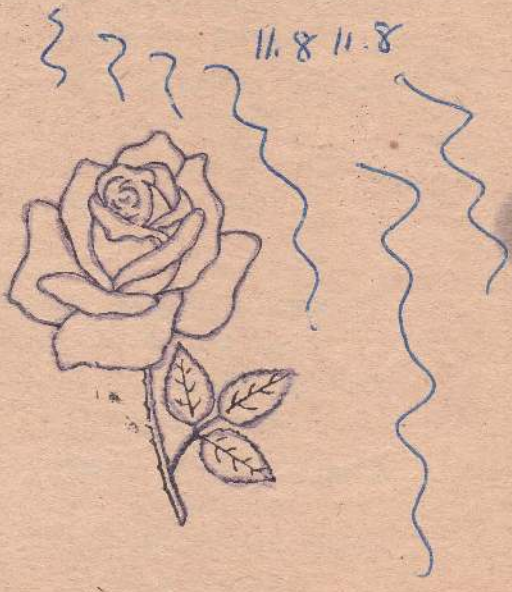

அம்மையைப் போற்றுவோம்

நவராத்திரி வழிபாடு

புரட்டாதி மாதத்துச் சுக்கிலபட்சப் பிரதமை முதல் நவமியீருகிய காலமாகிய நவராத்திரி காலத்திலே, அகில அண்டகோடிகளை ஈன்ற அன்னையாம் ஈசுவரிக்கு விசேட வழிபாடுகள் நடைபெறுகின்றன. நாம் உய்யும் பொருட்டு ஈசுவரியைக் கும்பத்திலே இருத்தி விரதம் அனுட்டித்து வழிபடுகிரும் இறுதி நாளாகிய விஜய தசமித் தினத்தன்று மகுடாசுர சம்மாரத்தைத் தரிசித்துத் தேவியின் வல்லமையைப் போற்றுகிரும்.

பஞ்சகிருத்தியங்கள்

திருவருட் சக்தியாகிய ஈசுவரி உமையென்னுந் திருநாமத்தோடு பரமசிவனுடைய இடப்பாகத்திலே எழுந்தருளிப் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், அருளல், மறைத்தல் என்னும் பஞ்சகிருத்தியங்களுக்கும் காரணியாய் விளங்குகின்ருள். அவள் இலக்குமி என்னுந் திருநாமத்தோடு கூடிச் சகல செல்வங்களையும் அருளுகிருள். சரஸ்வதி என்னும் திருநாமத்தோடு கூடிச் சகல கலைகளையும் அருளுகிருள். மேலும் துர்க்கை, காளி என்னும் திருநாமங்களைப் பூண்டு துஷ்ட நிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனம் செய்கிருள்.

நவராத்திரி காலத்திலே முதல் மூன்றிரவும் வெற்றியை வேண்டித் துர்க்கையையும், அடுத்த மூன்றிரவும் செல்வத்தை வேண்டி இலக்குமியையும், இறுதி மூன்றிரவும் கல்வியை வேண்டிச் சரஸ்வதியையும் வழிபடுகிரும். வெள்ளை அரியாசனத்து அரசரோடு எம்மைச் சரியாசனம் வகிக்க வைக்க வல்ல ஈசுவரியை :

"வெள்ளைக் கலையுடுத்தி வெள்ளைப் பணி பூண்டு
வெள்ளைக் கமலத்தே வீற்றிருப்பாள் - வெள்ளை
அரியாசனத்தில் அரசரோடெம்மைச்
சரியாசனம் வைத்த தாய்"

எனப் பாடிப் போற்றுகிறோம். ஆனால் காளமேகம் கூறிய வெள்ளைக் கமலம பற்றிச் சிந்திப்போர் வெகு சிலரே.

ஓரறிவுடைய தாவரம் முதல் ஆறறிவுடைய மானிடர் ஈருகவுள்ள உயிரினங்கள் இன்பத்தையே நாடி நிற்கின்றன. ஆறறிவுடைய மக்களாகிய நாம் இன்பத்தை அடையும் குறிக்கோளுடன் பல்வேறு துறைகளில் முயலுகின்றோம். எங்கள் முயற்சி சித்தியடைந்து நாம் இன்பம் பெறுவதுமுண்டு. முயற்சி சித்தியடையாது துன்பமுறுவதுமுண்டு துன்பத்தை நீக்கி இன்பம் அடைய மேலும் முயலுகின்றோம். இவ்வாறு முயற்சித்துப் பெறும் இன்பமும் நிலையற்றதாய் இருக்கக் காண்கிறோம். கவலை கொள்ளுகிறோம். வாழ்க்கையில் வெறுப்படைகிறோம். மனிதப் பிறவியை வெறுக்கிறோம்.

அப்பரின் சூலை நோய்

மானிடப் பிறவியிலே இறவாத இன்பத்தைப் பெற்றவர்கள் பலர். அவர்களுட் சூலை நோயினாற் பீடிக்கப் பட்டுத் துன்பத்திலே துடித்துப் பின் இன்பத்திலே திளைத்தவர் அப்பர் சுவாமிகள், அவர் "இன்பமே எந்நாளும் துன்பம் இல்லை'' எனவும் "மனிதப் பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மானிலத்தே'' எனவும் கூறுகிறார். தமக்கு ஓர் தலைவர் அற்றவரும், எமது வினைகளைச் சங்காரம் செய்யும் காரணத்தாற் சங்கரன் என அழைக்கப்படுபவரும், ஒரு காதிலே வெள்ளைக் குண்டலத்தை அணிந்திருப்பவருமாகிய தலைவருக்கு நாம் ஆட்பட்டு அவருடைய பாதசார விந்தங்களைச் சரண் அடைவோமாயின், நாம் ஒருவருக்கும் குடியல்லோம், யமனுக்கு அஞ்சமாட்டோம், நரகத்தில் துன்பப்படமாட்டோம், உலகத்திற் பொய்வாழ்வு இல்லை. எவரும் எம்மை ஒன்றுஞ் செய்யமுடியாது என ஏமாந்திருப்போம், ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மும்மலங்களாற் பிணிக்கப்படமாட்டோம். பந்தம் எம்மைச்

சாராது எவருக்கும் தாழமாட்டோம். எமக்கு எந்த நாளும் இன்பமேயல்லாது துன்பமில்லை என்னும் கருத்தினை :

" நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனையஞ்சோம்
நரகத்தில் இடர்ப்படோம், நடலையில்லோம்
ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோம் அல்லோம்
இன்பமே எந்நாளும் துன்பமில்லை
தாமார்க்கும் குடியல்லாத் தன்மையான
சங்கரன் நற்சங்கவெண் குழையோர் காதிற்
கோமாற்கே நாமொன்றும் மீளா ஆளாய்க்
கொய் மலர்ச்சே வடியிணையே குறுகினோமே"

என அப்பர் சுவாமிகள் பாடுகிறார்.

இறவா இன்பத்தை அருளவல்ல இறைவன் "எம் உள்ளங்கவர் கள்வன்." எங்கள் உள்ளமே கோவிலாகக் கொண்டவன். சோதிப் பிழம்பாக எழுந்தருளும் இறைவன் உள்ளமும் தானுமாக ஒட்டியிருப்பவன். இக்கருத்தினை :

" உள்ளம் பெருங் கோயில் ஊனுடம்பு ஆலயம்
வள்ளற் பிரானார்க்கு வாய்கோ புரவாசல்
தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்
கள்ளப் புலனைந்தும் காளா மணிவிளக்கே."

எனவும்.

" உள்ளத்து ஒருவனை உள்ளுறு சோதியை
உள்ளம்விட்டு ஓரடி நீங்கா ஒருவனை
உள்ளமும் தானும் உடனே இருக்கினும்
உள்ளம் அவனை உருவறியாதே."

எனவும் திருமூலர் பாடுகிறார்.

அருணகிரிநாதர்

உலக பந்தங்களிற் சிக்கிப் பரத்தையர் வீடே பரலோகம் எனத் திரிந்து துன்புற்று, ஆறுமுகப் பெருமானின் பாத தரிசனம்பெற்று ஈடேறி இறவா இன்பம் பெற்ற அருணகிரிநாதர். 'ரூபத்தோடும் ரூபமின்றியும்,

உள்ளதாகவும் இல்லாது போன்றும், மலர் மரு மணி ஒளி என்னும் குணி குணங்களாகவும், உயிரெனும் ஜட ஜீவன்களாகவும், கதி விதி என்னும் நெறி முடிவுக ளாகவும் காணப்படுவதோடு குருவாக வெளிப்பட்டு எமக்கு ஞானத்தைத் தந்து அருளுபவனுகிய முருகப் பெருமான் எங்கள் உள்ளக் குகையினிற் குடிகொள்ளும் குகன் என்னும் கருத்தினைக் கந்தரநுபூதியிலே :

"உருவாய் யருவாய் யுளதாய் யிலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியா யொழியாய்க்
கருவாய் புயிராய் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே."

என அழகாகப் பாடுகிறுர்.

இறவா இன்பத்தை எமக்கு அருள வல்லவராகிய இறைவன் உறையும் உள்ளம் பற்றிக் கூறவந்த அப்பர் சுவாமிகள் 'இறைவன் தர்மமாகிய வெள்ளை இடபத்தை வாகனமாகக்கொண்ட ஞானஸ்வரூபி. பாம்புகள் பட மெடுத்தாடவும் சடை நீண்டு தொங்கவும், ஒரு திருக் கரத்திலே வினைகளைச் சாம்பாராக்கும் மழுவை (அக் கினியை) ஏந்திக்கொண்டு ஊழிக்காலத்து இருளிலே கூத்தாடுகின்ற பெருமான். அவன் வஞ்சனையுள்ள கடின மான நெஞ்சம் உடையவர்களுக்கு அடையமுடியாத வன். வஞ்சனையில்லாதவரிடத்திலே கலந்திருக்கும் தலை வன் என்னும் கருத்தினை :

"கரவாடும் வந்நெஞ்சர்க் கரியானைக் கரவார்பால்
விரவாடும் பெருமானை விடையேறும் வித்தகனை
அரவாடச் சடைதாழ அங்கையில் அனல் ஏந்தி
இரவாடும் பெருமானை என் மனத்தே வைத்தேனே"

எனப் பாடுகிறுர்.

இறவா இன்பம்

இறவா இன்பத்தை நாம் அடையவேண்டுமாயின் இறைவன் எம் உள்ளத்திற் குடிகொள்ளவேண்டும். அதற்கு எம் உள்ளமாகிய கமலம் வெள்ளைக் கமலமாக விளங்குதல் வேண்டும்.

வெள்ளைக்கமலமாக எம் உள்ளம் விளங்கவேண்டுமாயின் நாம் பயனுள்ள கல்வியைக் கற்றல் வேண்டும். மெய் நூல்களைக் கற்று மெய்ப் பொருளை அறிந்தவர்கள் பிறவாப் பெரு நெறியை அடைவார்கள் என்னும் கருத்தினை வள்ளுவர் பெருமான்:

" கற்று ஈண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்று ஈண்டு வாரா நெறி "

எனக் கூறியுள்ளார். நூல்களைக் கற்றுவிட்டால் மட்டும் போதாது. கற்றவற்றை நன்கு சிந்தித்தல் வேண்டும். சிந்தித்து அப்பியாசம் செய்வோமாயின் உள்ளம் வெள்ளைக் கமலமாக மலரும். கலைவாணியின் திருக்கரங்களுள் ஒன்றில் ஏடு இருக்கிறது. மற்றதிற் செபமாலை இருக்கின்றது. மற்ற இரு கரங்களும் வீணையை மீட்டுகின்றன. ஏடு பயனுள்ள கல்வியைக் கல் என்பதையும், செபமாலை கற்றவற்றைத் தியானம் செய் எனவும், வீணையை மீட்டல் கற்றவற்றை நாடோறும் அப்பியாசம் செய் என்பதையும் குறிக்கின்றன.

வாணிகாட்டும் வழிநின்று நல்லவற்றைக் கற்று, கற்றவற்றைச் சிந்தித்து அப்பியாசம் செய்வோமாயின் திருவருட் சக்தி அஞ்ஞானம் என்னும் மகுடாசுரனை வதைத்து எமக்கு அருள்புரிவாள். அஞ்ஞானம் அகன்ற உள்ளம் வெள்ளைக் கமலமாக மலரும். அங்கு ஈசுவரி வீற்றிருப்பாள்.

" உடையாள் உன்தன் நடுவிருக்கும்
உடையாள் நடுவுள் நீயிருத்தி
அடியேன் நடுவுள் இருவீடும் இருப்பதனால் "

என மணிவாசகப்பெருமானும்

" ஏதும் ஒன்றும் அறிவிலராயினும்
ஓதி அஞ்செழுத் தும்உணர்வார்கட்குப்
பேதமின்றி அவர் அவர் உள்ளத்தே
மாதுந் தரமும் மகிழ்வர் மாற்பேரறே"

என அப்பர் சுவாமிகளும் இறைவி எங்கு உறைகிறாளோ அங்கு இறைவனும் உறைவான் என விளக்குகின்றனர். ஆகவே வெள்ளைக் கமலமாகிய வெள்ளை உள்ளத்தில் வெள்ளைக் கலையுடுத்தி வெள்ளைப் பணிபூண்டு திருவருட் சக்தி வீற்றிருக்க அவளோடு உடனாக வெள்ளை விடையோனும் வீற்றிருப்பன் அவனை நாம் அறியும் எல்லையில் அவன் தாம் வீற்றிருக்கும் வெள்ளை அரியாசனத்தில் எமக்கும் சரியாசனம் நல்கி இறவா இன்பத்தை அருளுவான்.

“வந்து கேண்மின் மயல்தீர் மனிதர்காள்
வெந்த நீற்றன் விசயமங் கைப்பிரான்
சிந்தை யால்நினை வார்களைச் சிக்கெனப்
பந்து வாக்கி உயக்கொளுங் காண்மினே”

— அப்பர்

கொழும்பு கப்பித்தாவத்தை ஸ்ரீபால செல்வ விநாயகமூர்த்தி ஆலயத்தில் 1973-ம் ஆண்டு நடைபெற்ற கந்தசஷ்டி விழாவின்போது ‘ஆறுமுகமான பொருள்’ என்னும் விஷயம்பற்றி திரு. க. ஏரம்பமூர்த்தி சொற்பொழிவாற்றுகிறார்.

'லீலா' பஞ்சாங்க சித்திரக் கலண்டரை வர்ணித்தி
ருக்கும் சுவாமிகள் அதன் அமைப்பின் பெருமை
களின் தன்மையைத் தனித்தனியே வர்ணித்துக்
கவிதை மூலம் எழுதியிருப்பதை இதோ
படியுங்கள்!

உ
சிவமயம்
கொழும்பு ஸ்ரீ லீலா அச்சகத்தின் தொல்வர்
செயல்திறவோனர்
சின்னத்துரை அவர்கள்
வெளியிட்ட
நாட்காட்டியின் பெருமை
காஞ்சிபுரம் தொண்டைமண்டல ஆதீனம் மெய்க்கண்ட
சந்தானம் இரண்டாவது குருமகாசந்நிதானம்
சிவஸ்ரீ ஞானப்பிரகாச தேசிக பரமாசாரிய சுவாமி
அவர்கள்
அருளுரை

சிந்தனையில் அழுந்திப் பல ஆராய்ந்து
திறந்தனையும் மனைத்தனையும் மறந்து யா
எத்துமது பெரியது எல்லாம் நாட்டினை
இயல்புக்கு நாக [illegible] தொழிலினை நாமம்
நந்தனையும் ஏந்தின்னை துறைவேனை தோற்றம்
சான்றோதியே லீலா அச்சகநாட் காட்டி
வந்திடின்றும் மற்றைய நாட்காட்டிகளுண்டோ
வழக்கே! பெருஞ்செல்வர் அவர் வாழ்க நன்றே

சிவம்
16·4·72

தோற்றத்திலும் பெயரிலும் கலண்டராயினும்
இது ஓர் ஆராய்ச்சிக் களஞ்சியம்!

இவ்வாறு பல சமூக - சமய - கல்விமேதாவிகளும்
லீலா பஞ்சாங்க சித்திரக் கலண்டரைப் புகழ்ந்து
போற்றுகின்றனர்!

இப்புத்தகத்தை தபாலில் பெற விரும்புவோர்
சதம் -/20 முத்திரை மட்டும் அனுப்பிக்கேட்கவும்.

1975-ம் ஆண்டுக்கும் பற்பல புதிய
அம்சங்களடங்கிய

'லீலா' பஞ்சாங்க

சித்திரக் கலண்டர்

●

ஒவ்வொரு வருடமும் டிசம்பரில் (மார்கழி)
சிறப்பு அம்சங்களுடன் வெளிவருகின்றது !

●

**1975 லீலா கலண்டரைத் தேடி
வாங்கிப் பாவியுங்கள்!**

●

கிரகலட்சுமி, கலைக்களஞ்சியம் எனப் புகழப்
படும் சகல அம்சங்களும் பொருந்தியது

●

**கலண்டர் உலகின் சரித்திரத்தையே
மாற்றியமைத்தது
லீலா ஒன்றே!**

●

பதிப்பு :
நியூ லீலா அச்சகம்,
33, சென். செபஸ்தியன் மேடு,
கொழும்பு-12.

விநியோகம் :
லீலா ஸ்டோர்ஸ்
249, ஓல்கட் மாவத்தை,
கொழும்பு-13.